

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.

2023.01.26.

Tartalom:

SZÜLETÉS-ÚJJÁSZÜLETÉS

Kérdések és válaszok az újjászületés tanításával kapcsolatban.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Drága Mennyei Atyánk! Öröm és szeretet van a szívünkben, mint mindig irántad. Különös ez a nap számomra azért, mert a tanítványságunkkal és tanultakkal, meg az anyag, amit tanulunk Általad, és az angyalaid által, hogy az olyan csodálatos, ez is annyira lenyűgözött. Örömmel tölt el engem és arra gondoltam, elmondom ezt a mai napon, ha lesz rá lehetőségem. Úgy látszik a János ráérezett erre, ezért engem kért fel az imára, amiben elmondhatom, hogy rendkívüli számomra az újjászületéssel kapcsolatos téma és mindaz, amit meg tudunk tanulni belőle. Valóban csak a köszönetre és az öröme van az okunk és azt kérem tőled Mennyei Atyánk, hogy adj nekünk világosságot e téren és azt a világosságot, amely te Magad vagy. Köszönöm szépen. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. január 26. csütörtök napja van. Folytatjuk az anyagokat az újjászületéssel kapcsolatban. Az anyagunkban a születés, újjászületés kapcsán azt terveztem mára, hogy befejezzük ennek a szövegnek a vizsgálatát és elővehetjük a kérdéseket, amelyeket az Örömnünnepen odaadtam nektek. A múlt héten tanultakkal kapcsolatban, vagy egyébként, van-e valakinek mondanivalója, témája, kérdése, gondolata.

Kata: Az a megállapításom van a múlt héttel kapcsolatban, azzal ami nem hangzott el a kibontások kapcsán, hogy tulajdonképpen folyamatosan a megváltásról beszélünk. Az a kérdés merült fel bennem, hogy az újjászületés ennek velejárója vagy következménye? Melyik megfogalmazás a helyes?

János: Úgy látom, a mai nap ki fog derülni. Hozzá kell tennem, az angyal tanításban van egy szöveg amikor azt kéri a Lili, hogy taníts a megváltásról. Azt feleli az angyal, hogy mindig erről beszélek. Tehát ebben az értelemben is meg lehet közelíteni a témát. A kérdésed azt szüli bennem, hogy van-e az angyalnak olyan tanítása, ami nem függ össze a megváltással?

Kata: Nincsen.

János: Akkor már választ is kaptál a felvetődő kérdésedre. A lényeg, hogy valamilyen formában mindig arról van szó.

A. Kati: Felhívott a Kissné Kati és elmondta, hogy Balatonfüreden van rehabilitáción. Sikeres volt a műtétje és gyógyul.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönjük szépen.

Kata: Anikával voltam email váltásban és elmondta, hogy covidos és influenzás volt. Illetve, az influenzából még mindig csak lábadozik, nagyon megviseli. Az általam elvitt és írott formába elkészített hanganyagot is csak egy hét múlva tudta kezébe venni. Remélem azóta már kifelé jön a betegségből.

János: Köszönjük. Ma is ismétléssel kezdünk, a kettes oldal második bekezdésével. Timi, kezd el. 74.b.

„- A „segítő” nem segítetik.

Az erő, mi telít, elég.

Nem segítlek.

Szüless meg!”

János: Valamit megfogalmaztunk ezzel kapcsolatban, hogy miért nem segítetik a "Segítő".

Kata: Azt mondtuk, ugyanúgy ahogyan mindenben az embernek kell döntenie, itt is a Lilinek a döntése szükséges ahhoz, hogy az újjászületés megtörténjen.

János: Lilinek a döntése szükséges hozzá?

A. Kati: Azt mondtuk.

János: A megszületés, és ezt a Márti kezdte otthon pedzegetni, hogy a születés döntés kérdése-e?

Kata: A megszületés az egy folyamatnak a következménye.

János: Milyen folyamatnak?

Kata: Itt nyilván szellemi folyamatról van szó, a szellemi gyermek megszületéséről beszélünk.

A. Kati: Felszólítja, hogy: *Szüless meg!* Mintha az ő döntése lenne. Maga, ez az egyetlen szó, amelyben szenvedő szerkezet van, tehát, hogy születik. Azt nem ő csinálja, csak átéli.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Majd a későbbiekben igazolni fogom azt, ami a kérdések hetes pontjában szerepel, hogy amikor hústestileg a gyermek megszületik és az angyal által való megfogalmazásban lévő születés között, van párhuzam. Ennek a tükrében azt is megkérdezhetem, hogy az a gyermek, aki az édesanyából születik meg, az úgy dönt, hogy most megszületek?

Nem.

János: Márpedig van párhuzam a kettő között. Majd fogunk róla beszélni.

Annamari: El kell érni egy olyan állapotot, amikor ez a születés már végbe mehet a gyereknél is és a szellemi gyermek születésénél is. Tehát tanulás, fejlődés, ahová el kell jutni.

János: Amikor a világi ember, akiről a múlt héten beszéltünk, azt mondja, hogy új ember lett belőlem, ő is úgy döntött, hogy valami miatt új ember lett belőle és azért lett új ember?

Annamari: Nem döntött.

János: Itt a döntés szava a kérdés.

Kata: A múltkor ennyiben maradtunk és én erre a kérdésedre válaszoltam.

János: Az már a régi.

Kata: Örülök ennek, mert én egyébként nem is így fogalmaztam meg.

János: Hanem?

Kata: Azt mondtam, hogy az angyal képesnek látja a Lilit arra, hogy ezt meg tudja tenni.

János: Az, hogy ezt meg tudja tenni, de ez megint az ő döntése, az ő munkáján múlik. Mintha azt mondanám, hogy én most úgy döntök, hogy újjászületek.

Kata: A növekedésben el kell jutni odáig, hogy meg tudjon születni.

János: Rajtam múlik-e oly módon, hogy az akaratom jelenik meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Nem, ez nem tudatos döntés.

Márti: Azok a tanítások, amit kapunk, azok újjá szülik őt.

János: Az újjászületést, hogy tudnánk más szóval megfogalmazni? Mondhatom azt, hogy átalakulás?

Ildikó: Igen, az jó.

Ivett: Mikor valaki bármilyen területen újjászületik, annak előzménye, hogy valamiben felismerésre jut és az megváltoztatja.

János: Igen. De ez nem döntés kérdése.

Ivett: Én is azt mondom, hogy nem döntés, hanem egy felismerésnek a következménye az újjászületés.

János: Tehát akkor az Ivett azt mondja, hogy az újjászületés következmény.

Ivett: Igen, ahogyan a Kata is mondta.

Annamari: Azon gondolkodom, hogy a fejlődés az újjászületések sorozata.

János: Mit szóltok hozzá?

Igen.

János: Fantasztikus vagy, illetve az angyalod.

Timi: Az Ivett, amikor mondta, hogy az ember felnyitja a szemét valamire, engem ez a nyitás ragadott meg. Az ember mindig kinyílik valamire és ezáltal a felismerések által az Isten tudja mindig újra és újra szülni. Ezek a felismeréseink nem csak a mi akaratunktól függenek, nem csak attól, hogy keresem-keresem és kinyitom magamat rá, ha nem, hogy bennem az Isten munkája, teremtő ereje.

János: Mondhatom azt, hogy a felismerések a bennem lévő szellem munkája, ami nem az én akaratomon múlik, nem az én döntésem elmúlik. Nagyon nagy kérdés az, hogy az én, itt milyen értelemben merül fel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Nem erre a kérdésre, ha nem, hogy azt régen megállapítottuk és az angyal is használja ezt a szót, hogy hat. Tehát, hogy a szellem nem tud nem hatni és ennek a pillanatát, az idejét az ember nem tudja megfogni, de egyszer csak megszületik ez az átalakulás, ez a hatás.

János: Akkor abban maradhatunk-e, hogy az újjászületés következmény.

Kata: Igen.

János: Ugyanígy az anyagtesti születésnél is a gyermek születése is egy következmény és nem az egyén akaratán, de a szándékán mindenképp múlik olyan értelemben, hogy nyitott rá.

Kata: Lejövetelel a fogantatás a szándék.

János: Akkor ezt tisztáztuk. Azt mondja: A „Segítő” nem segíthet. Segíttetik az erő, mi telít. Miért nem segíttetik, ez a kérdés. Ott van utána, hogy: Az erő mi telít, ez elég. Ez mit jelent?

A. Kati: Most nem szorul segítségre.

János: Azért, mert amivel már rendelkezik, az elég az újjászületéshez. Azt mondja: *Nem segítlek. Szüless meg!* Megint úgy tűnik, mintha arról lenne szó, hogy csak rajta múlik. Hogyan tudjuk értelmezni ezt a kijelentést, hogy: *Szüless meg!*

Kata: Azt gondolom nem, mint felszólítás, hanem inkább, mint megerősítés jelenik meg a szövegben.

János: Igen, ez nagyon tetszik.

Ivett: Azt is mondhatnám, hogy kész vagy már erre az állapotra.

János: Ismerd fel. Lehet-e az, hogy sokszor az ember nem is gondol rá és mégis megtörténik, csak épp nem tudatosul benne a dolog. Tehát valóban, mintha ezzel az angyal azt a megerősítést tenné ezzel a felszólítással, hogy vedd tudomásul, hogy mindaz, amiben benne vagy ez ezzel jár, ennek ez a kifutása. Ildikó mit szólsz hozzá?

Ildikó: Valóban nagyon jó, hogy ezt így kitárgyaljuk.

János: Jó. Kata tovább.

„A születés nemcsak kezdet,

a születés vég.

A régi lét, s az új között

van egy zsinór, mi összeköt.

Szakítsd el, Újszülött!

Magadtól szabadulj!”

János: Köszönöm. A születés nemcsak kezdet, hanem vég. Minek a vége?

Kata: A réginek a vége.

János: Óhatatlanul, a réginek a vége. Azt mondja és ez az újjászületés velejárója, hogy: *van egy zsinór, mi összeköt a régi és az új között. Szakítsd el Újszülött! Magadtól szabadulj!* Hogyan értjük ezt, milyen mértékben?

Ildikó: A legteljesebb mértékben.

Márti: Törekedjünk rá, mert a régi gondolatok, a régi emlékek, mondhatnám a ragaszkodásoktól.

János: A régi emlékek, gondolkodásuk területén járunk, az jelentené a régit, a régi létet?

Márti: Amihez ragaszkodik.

János: Én azt gondolom, hogy erkölcsileg ez talán nem döntő kérdés, hogy minden reggel 6:00 órakor kelljen. Ez is egy ragaszkodás.

Kata: Gondolkodtam ezen és ennek a zsinórnak azt a nevet adnám, ami a mindenkori lehetőség. Lehetősége annak, hogy a régitől elszakad és az új meg tudjon bennem születni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt a lehetőséget hordozza. Mivel az Isten minden lehetőség forrása, ezért minden lehetőségnek a kibontakozását hordozza. Tehát megadja a lehetőséget a lefelé és felfelé való irányultságnak is.

Kata: Ez a létbefordulás.

János: Tehát, milyen mértékben szakítja el azt a zsinórt. Egyáltalán mi az a régi és mi az az új?

Márti: A régi önmagam.

János: Ez már így jobban tetszik, mint az emlék és egyéb más.

Kata: Ahol rálát a régi önmagára, mert nyilván nem a teljes önmagára lát rá.

János: Mi határozza meg az önmagamat? A tanítás vonatkozásában azon a területen járunk.

Kata: Aminek az Isten a forrása az az új, a régi pedig az, aminek az ember a forrása.

János: Amikor még nem az angyalban gondolkodott, hanem az ószövetségben az nem az Istentől jön?

Kata: De igen.

János: Akkor?

Ivett: Szerintem az a régi, amit előtte önmagáról gondolt, mielőtt az angyallal kapcsolatba került. Minden olyan dolog, ami megváltozott benne a tanítás által, az angyallal való kapcsolatában, az Istentől, önmagáról, a világról, a feladatáról, mindenről.

János: Mondhatom-e azt, hogy a hit területén járunk. Mondhatom azt, hogy minden embert a hite határozza meg.

Timi: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Most nyilván az istenhit nélkül élő ember is kell, hogy higgyen valamiben, anélkül emberi létezés nincsen. De itt az istenhit területén járunk, ami meghatározza az embert, meghatároz bennünket.

Kata: Akkor nem itt ülnénk.

János: Igen, valahol máshol. Amikor azt mondja, hogy a régi, ami meghatározott téged, mármint a hit területén, attól kell elszakadnod, hogy tudjál az újjal szóba állni. Miért? Miért kell elszakítani?

Kata: Az új csak akkor tud rád találni, ha a régi helyet ad neki.

János: Igen. Hasonlítható ezt ahhoz, hogy vagy sötétség van, vagy fény van. Ha egy szál gyertya világít, már nincs sötétség. Tehát ez a vagy, vagy. Ez azt jelenti, hogy teljes mértékben. Tudom, hogy az ember erre nem képes, de az angyal is azt szorgalmazza és azt tanítja, hogy törekedj arra, hogy a régi látásmódodtól, a hitedtől, teljesen szabadulj meg, vágd el azt. Az angyal tanítás igazolta már, azt, hogy folyamatosan csak az újjal találkozunk és nem győzünk neki új tartalmat adni. Ő maga mondja majd később, hogy minden más, semmi sem az, aminek gondoljátok. Ez a más az, ami le kell váltsa a régit. Gondoljátok el, hogy mennyire mást gondolunk ma önmagunkról, a feladatunkról, a létezésükről, mint korábban.

Ivett: Az evangéliumban találkozunk azzal amikor Jézus azt mondja, amikor az ember meghallja, hogy van valahol egy kincs és akkor azért mindenét odaadja. Nem azt mondja, hogy csak a házamat, ha nem, hogy mindentől szabaduljon meg. Máshol, ahol a réginek hátat fordít: *aki az eke szarvára teszi a kezét és hátranéz, ott sem az van, hogy nem baj, ha kicsit hátra nézel, ha nem egyértelműen mondja, pedig ismeri az embert és tudja, hogy kiknek mondja.*

János: Tehát itt nem az emberi lét velejáróiról van szó, mint az emlékeim, gondolataim, amik megmaradnak az emberben vagy egyéb mások, hanem az istenhit területén kell tudni váltani.

Kata: Most látom, azt írtam ide magamnak, hogy az angyal ismerete nélküli lét, a régi lét.

János: Így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Ahogyan mondtad az előbb, eddig ezzel egyik tanítás ilyen egyértelműen és így kibontva, nem foglalkozik.

János: Ebben a végtelenségben azt mondja, hogy te akkor leszel általunk valóban újszülött, ha tudsz már szakítani a régivel. Szakítasz azzal az Istennel, akivel eddig voltál és akit el tudtál gondolni magadban, mert van több, van más. A valóság egészen más. Milyen lehet a valóság akkor, ha azt mondja, hogy:

„Mert örök születés van, örök szerelem.

Minden pillanat hat.

Nincs többé születésnap.

A születés örök.”

János: Tehát milyen a valóság, a születés vonatkozásában? Folyamatosan változó.

Ivett: Az örök új.

János: Ezzel mondja-e azt, hogy az újjászületés nem egy egyszeri esemény?

Igen.

János: *Örök születés van.* Nem tudom ki emlékszik rá, ki nem, a Putnoki Tibor az alábbiakat mesélte a klinikai halál állapotában megéltekről. Ő egy pilóta volt, nagyon magas vérnyomása volt és ezzel élt, majd meghalt. Imádta a családját, gyerekeit, azokért élt és amikor átment eszébe sem jutottak. Teljesen megváltozott. Olyannyira és nem is az a kérdés, hogy milyen történetet mesél el az odaáti élményeiből, hanem az a kérdés, hogy mindent elhagyott. Minden megváltozott, minden más értékrendben tűnt fel a szeme előtt. Tehát valóban, amikor az emberek átmennek, akkor is egy olyan újjászületés élményét élik meg, amelyben úgy mond, semmi nem marad meg a régiből. Teljesen új környezetben, egy teljesen új állapotban, új benyomásokban, tehát mindenben olyan mértékben árasztja el az új, hogy másnak hely nem marad.

Kata: Valójában a mámor állapotába kerül, mivel a valósággal találkozik és az felülír mindent benne.

János: Igen, de utána jött a hidegzuhany, mert az is jött neki.

Kata: A felismerés.

János: Pontosan.

„Mert örök születés van, örök szerelem.”

János: Mit keres itt az örök szerelem?

Kata: Az örök fogantatás. A tanításnak meg kell fogannia bennünk ahhoz, hogy mindig megújuljon és ezáltal örök legyen.

János: Van-e különbség a szerelem és az örök szerelem között?

Kata: Nyilván van.

A. Kati: Fokozatában van különbség.

János: Minőségében van különbség van, nem tudunk az örök szerelemnek tartalmat adni.

Timi: Az Istenben való szerelemnek más a tartalma, mint amit az ember erről a Földön gondol.

János: Valószínűleg az angyal csak ezt a szót tudja használni.

Ivett: Az jutott eszembe, nem mindegy, hogy kit helyezel az életed középpontjába, Jézuskát vagy Béluskát.

Márti: Úgy érzem, hogy ez egy mámor.

János: Valahogy nem tudunk ennek valójában tartalmat adni, mert a földi mása ennek csak halvány visszhangja. Egyet tudok róla mondani, hogy az ember elveszti az esztét. Tehát megszűnik a reális látásmódja, de nyilván nem erről van szó.

A. Kati: Sokkal élesebben lát.

János: Pontosan, mert ott nem csalódhat. Azt mondja:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„Minden pillanat hat.

Nincs többé születésnap.

A születés örök.

Mert örök születés van.”

János: Tehát, ezt még egyszer megismétli és mondhatjuk azt, hogy ez egy folyamat. Marika Te jössz.

„A születés nem akarat,

nem vágy, nem kegy,

csak a szabad.

Ott egy vagy *VELE*,

és ott vagy *MAGAD.*” (74.b.)

János: Nekem ezzel komoly problémám volt, hogy hogyan értelmezsem, mert ez töredék mondat vagy töredék szónak tudom csak értelmezni. Mintha nem mondta volna végig, itt valami megszakad, ez így nem értelmezhető. Gondolkodtatok-e azon, hogyan lehet ezt kiegészíteni, miről lehet itt szó?

Kata: A szabadság velejárója.

János: Nagyon jó.

Ivett: Magától értetődő természetes folyamat.

János: Igen, a születés. Itt van a válasz az akarat szóra is, *nem vágy*, nem az Isten kegyelme. Én úgy fogalmaztam meg, hogy csak a szabadságban találsz meg, de itt a szabadság egyenlő a szolgálattal, mert azt mondja az angyal, a szabadság nálad a SZOLGÁLAT, akkor EGY vagy Vele. (18.b.G.) De a következő mondat is arról szól, hogy:

„Ott egy vagy *VELE*
és ott vagy *MAGAD.*”

János: Ez az ott vagy magad, ezt hogyan értelmezzük?

Kata: Szellemi önmagad. A magod, ha a szójátékkal nézzük.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Csak a természetes egységben lehet az Istennel az ember valódi önmaga.

János: Akkor ezt jól értjük. Van-e valakinek az elhangzott kibontásokkal kapcsolatban mondanivalója? Ildikó, mit szólna hozzá?

Ildikó: Ez az, *ott vagy magad*, miután ez a cél, hogy az ember elveszítse régi énjét én erre gondoltam.

János: Egyetértek veled.

Timi: Egy dolgot hozzátennék saját személyes megéléseimből. Nekem nagyon nehéz volt régen szembenézni azzal, hogy a jelenlegi életemben ez a folyamatos újjászületés által nagyon sokat változtam a hitemben, az önmagamban alkotott képemben, és sokáig szabadulni akartam ettől és szégyelltem magam. Most eljutottam odáig, mint ahogyan te is mondtad János, hogy aki mondjuk idáig az ószövetségben hitt, akkor azon a ponton amikor megnyílt Istennek, arra a lehetőségére, vagy ott elkezdett hinni, neki akkor az volt a legtöbb és akkor is újjászületett. Ezt kezdtem én is megélni, hogy akkor én azon a ponton ennyit tudtam tenni és már nem utáltam magamat, hanem épp az, hogy az is egy újjászületés volt. Ma már a régi énem és ha visszanezélek, nyilván nem akarok oda visszamenni, de nem azt élem meg, hogy szégyellem magam, elakarom felejteni, ezek rosszak voltak, vagy kiakarom dobni, hanem ezek mind a részei annak a folyamatnak, annak a folyamatos újjászületésnek, aminek a vége, ahol éppen most vagyok. Ezután is tudok tovább újjászületni, tehát valójában nem a semmibe hullottak ezek, hanem ezeknek mind értelme volt. Felemelő élmény volt, amikor idáig el tudtam jutni. Tehát nem a semmibe kell ezeket dobni, hanem az a lényeg, hogy a helyére kerüljenek. Tehát, nem azonosulni vele, hanem ezekben is látni az Isten csodáját. Ha akkor odáig jutottam, hogy az ószövetség Istenét láttam, akkor az nekem nem szégyen, mert akkor azt tudtam és majd léptem tovább. Hála Istennek és nem tagadom meg azt, aki akkor voltam és nem tagadom meg, mert nem lehetnék anélkül holnap, aki most vagyok.

János: Nagyon köszönöm.

A. Kati: Nekem közben az jutott eszembe, hogy ez a legnehezebb része az újjászületésnek és annak, hogy akár mindig a jelenlétben éljen valaki. Ahogyan itt le van írva, hogy: *Szakítsd el!* Hogyan kezelje ezt, mert emlékei vannak és azt valahová tenni kell. Valószínű ehhez olyan szinten kell lenni, hogy tudja az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

ember mi az, hogy újjászületés. Én nem tudom elképzelni, hogy itt mi a helyes. Ha van egy új valami, amit nagybetűs újnak hívunk, akkor mit kell kezdeni a régivel.

János: Köszönöm.

Kata: Az angyalnak az a tanítása, hogy a gyökér a sötétben mindig egy marad a szárral, a virággal, a gyümölcssel. Tehát, bizonyos értelemben, ez az egymásra való épülés, ez a fajta növekedés Benne, Átala és Vele lefedi azt, amiről itt tanít az angyal.

Ivett: A személyes élményeim közül elég kevés ilyen volt, de amit a Timi mesélt, a hatásában azt éltem meg, hogy amikor megdöbbentő felismerést éltem meg, akkor az egy olyan érdekes dolog, hogy úgy képes átmosni az embert, hogy utána nem értettem, hogyan lehet az, hogy ezt eddig nem vettem észre.

A. Kati: Érdekes.

Ivett: Valahol azt megélni belül, hogy én ezt mindig is tudtam, így volt, csak egyszerűen nem vettem észre, vagy nem tudom, eddig csukva tartottam a szememet, nem nyitottam ki. Tehát, ha az ember ad egy kicsi bizalmat és egy kicsi hitet a Jóisten felé legalább indulásában, akkor azt hiszem a legmegdöbbentő dolog, hogy mennyi mindent tud ténylegesen tenni. És én azt gondolom, hogy ez nem a mindennapi élet általános dolga, de ettől függetlenül emlékszem, hogy elég sok mindent elrontottam, vagy nem csináltam jól. Amikor megéli az ember azt, hogy valamit megváltoztat benne a Jóisten, akkor ez olyan súlyos érzést fog generálni, hogy mennyire sajnálom a munkahelyemen azokat az embereket, sőt időnként jókat szoktam nevetni, akik azt hiszik, hogy meghalnak és a mennyország kapujában ott áll Szent Péter és méricskéli, pipálja ki a jó cselekedeteket és vajon, akkor merre dől el a mérleg nyelve. Tehát vannak emberek, akik szegények ebben a szorongásban, ebben a bűntudatban élnek le az életüket, pedig mindig mennyire megdöbbentő ahogyan tanuljuk az angyal könyv ismereteit, hogy a Jóistennek ehhez az ég egy adta világon semmi köze. Az Isten nem emberarcú, nem jóban és rosszban gondolkodik.

Kati: A mérő is mondja, hogy mindent mér és hogy egyik cselekedeted sincs elfelejtve. Tehát nem arról van szó, hogy semmi nem számít.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Én azt gondolom erről, hogy aki az Istenben hisz, annak már nem ez a döntő.

A. Kati: Akkor miért azt mondta az angyal, minden számon lesz kérve. Többször is mondja.

Márti: Tanít az angyal arról, hogy a kisebb beépül mindig a nagyobbba. Nekem ez nagyon sokat segített, hogy elfogadjam a régebbi dolgaimat.

János: A Timinek a története pontosan azt az angyal idézetet hozta fel bennem, amikor azt mondja és ezzel nem is olyan régen foglalkoztunk, hogy a nagyobb mámor megeszi a kisebb mámort. De itt egy kicsit elfordítom a dolgot és akkor ennek alapján azt is mondhatom, hogy a nagyobb újjászületés megeszi a kisebbet, de nem tűnik el. Tudjátok, hogy miért? Mert ez a teljesség és a teljességben minden benne foglaltatik.

Timi: Ettől olyan nagy az ember.

János: Tehát valóban így van, ahogyan mondtátok. Köszönöm az elmondottakat. Ott fejeztük be, hogy: *Ott vagy MAGAD*. Folytatjuk a következővel. Annamari:

„Tanítlak titeket:

A nagy kérdés

- a halál - is csak rezdület.

A születés és halál között van egy sík,

ami megcsalja a szemeteket.

Születés, halál, csak rezdület.”

János: Köszönöm. Mit akar tanítani, kifejezni az angyal azzal a szóval, hogy: *„- a halál - is csak rezdület, ami megcsalja a szemeteket. Születés, halál, csak rezdület.”*

Márti: Az örök születés útján, ebben a folyamatban, csak egy rezdület.

János: Akkor mondhatjuk azt, hogy az örök élet szemüvegén keresztül, a testi születés és a testi halál, az csak egy momentum.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Azért mondja, hogy megcsalja a szemeteket, mert az az anyagvilág.

János: Méghozzá úgy megcsalja, hogy az egész világ az örökélet hite nélkül élőkben, mélyen bele épülve úgy gondolják, hogy van halál. A születéssel kezdődik, Alfa és Omega.

Marika: Ők mondják, hogy csak egyszer élünk.

János: Így van. Egészen pontosan Tehát elveszítse annak a súlyát, amit az ember ad ennek, tudatlanul. Ezért kezdi úgy, hogy: *Tanítlak titeket*. Tanuljátok meg, ha még Jézustól nem tanultátok meg. Márti tovább.

„Az élet nem könnyörület.

AZ ÉLET ÖRÖK.

A rétegen át

szemetek nem lát.”

János: Az egyik könyvben rétegen, a másikban a régen, kifejezést használja. Igazából mind a kettő értelmezhető. Mondhatom azt, hogy ugyanarról van szó, mert a réteg az jelen esetben mit jelenthet?

Timi: Az anyagot.

János: Az élet viszonyításában, mert azt mondja, hogy az élet nem könnyörület. Tehát az életről van szó. A szemetek mit nem lát?

Kata: A valóságot.

János: Azt nem látja, hogy az élet örök. Nincs halál, ezt az ember nem látja.

Timi: Amikor megszületünk, mint ahogy mondja az angyal, egyre ritkább állapotból, a szellemi állapotból egy más eredetű állapotba, az anyagtestbe kerülünk. Ez egy sűrű, nehezen átlátható valami, de az életünk attól megy tovább ebben a sűrű rétegben, ahol a szemünk nem lát és megcsal minket. Amikor véget ér ez az anyag testi lét, akkor megint átmegyünk egy ritkább létbe, a szellemi létbe. Én ezt így látom, tehát ez csak egy más állapot, egy más réteg, amiben most vagyunk. Ez más közeg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az, hogy mennyire másról van szó, vajon azok a tudósok, akik a kozmoszban, más bolygókon életet keresnek, mit keresnek az élet alatt.

Annamari: Anyagi életet keresnek.

A. Kati: Nem az intelligenciát keresik?

János: Most az a kérdés, hogy lássuk a különbséget, mit keresnek az élet alatt?

Ivett: Biológiai hatásokat, amelyek hasonlóak a földi élet viszonylataihoz.

János: Akkor azt is meg kell kérdezzem, hogy azon mit értenek?

Kata: Anyag szintű életet.

János: Tehát milyen életet amikor azt mondják, hogy a Marson keressük az élet nyomait.

Timi: Biológiai életet.

Kata: Anyag vonatkozású életet.

János: Igen. Akkor tudjuk-e azt mondani, hogy ebben a vonatkozásban, amit a tudomány meghatároz magának élet szó alatt, ezt keresik. Mi ezt nem tudjuk jól körülírni, mert más minőségben keresi az életet a kémikus, a fizikus és a csillagász is. Tehát az élet alatt mindegyik más tartalmakat fogalmaz meg. Mit fogalmaz meg az angyal az élet alatt?

Timi: Minden élet, ami van.

János: Mit fogalmaz meg az angyal az élet alatt?

Annamari: Szellemi életet, amit a tudósok tuti, hogy nem keresnek.

Kata: Végsősoron az Atyát.

János: Az angyal miről beszél az örökélet szó alatt? Nem mondtál rosszat, nagyon jól mondtál, csak nem vagyunk kisegítve, mert most ugyanazt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

mondta, amit a Márta szokott, hogy minden Egy. Tehát, a párhuzam vonatkozásában most nem vagyunk ezzel kisegítve.

Kata: Szellemi élet.

A. Kati: Az Istennel való kapcsolat.

Márta: Jézus szabadságában való élet.

János: Ebben a vonatkozásban azt mondjátok, hogy ez is él, meg én is élek. Márpedig ez így nincs rendben, még az angyal szerint sem.

Ivett: Azt mondja a János, hogy a pénztárca erkölcsi vonatkozásban nem élet.

János: Azt mondom, hogy nem úgy él.

Kata: Az élet minőségében van különbség.

János: Onnan kiindulhatunk-e, hogy minden él.

A. Kati: Még a kő is él.

Minden, a maga szintjén.

János: Miért? Mindenben lásd meg *ŐT*. Miért? Mert mindenben benne van az Isten és mint élet van benne. Aztán van még egy segítségünk.

Marika: Ez az asztal is él?

János: Igen, mert szolgál. Ez az asztal is szolgál, csak nem tudatosan. Minőségében van különbség. A létevel szolgál bennünket, azzal a létevel, ami az időben a mulandóságot jelenti. Én most a pénztárcára mutattam, de sok különbség nincs a kettő között ebben a vonatkozásban. Tehát minden él és mindenben jelen van az Isten, mert minden él. Az Isten nem él, mert *Ő* maga az élet. Ez így rendben van. De nyilván az ember alatti világ nem úgy él, mint az ember és az ember sem úgy él, mint az angyal, az angyal nem úgy él, mint a szeráf. És ez az egész hat, nem úgy él, mint az Isten. De talán az segít a megértésben, hogy minden szolgál. Az Isten is szolgálja az embert.

Ildikó: Az énekekben is megtanultuk, hogy: „Minden mi él, csak Téged éltet”.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ha az asztal elég, akkor már nem tud szolgálni így bennünket, mert átalakul és az szolgál valakit, valamit, a maga szintjén.

Ildikó: Engem most ez a telefon szolgál.

János: Ezt így megtudod érteni?

Marika: Igen.

János: Attól, hogy én gondolkodom, eszem, iszom: stb. ettől élek. Az élet nem egyszerű fogalom, mert az élet végtelen és örök, mert maga az Isten. Ha az Isten mindent átjár, akkor életként is átjár. Valójában ilyen vonatkozásban azt kell mondanom, hogy a tudósok nem is tudják, hogy mit keresnek. Valahol az élet szó alatt, önmagukat keresik. Azt, amit ők el tudnak fogadni életként és úgy gondolják, abból az értelmes élet kifejlődik, mert az anyagból kifejlődik az értelmes élet. Nem akarom ezt tovább ragozni. Ott tartottunk, hogy minden szolgál. Ivett, te következel.

„Újjászületés, feltámadás,
sötétség, halál, bukás,
ez mind más, mint vélitek.*”

János: Mennyire?

Kata: Teljesen.

János: Az újjászületés mennyiben más?

A. Kati: Mivelhog nem tudjuk.

János: A 81. beszélgetésből (420.o.) kiírtam három bekezdést, ami valamiféleképpen számomra jelzi azt, hogy miről is van itt szó. Vagyis arról, hogy: *ez mind más, mint vélitek.*

János: Úgy kezdi:

„A régi tan a pogány.”

János: „A régi tan” és itt a kereszténység előtti idők területét érinti.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„Élet, izzó élet.
Utána halál, megsemmisülés, vég.”

János: Tehát így gondolkodtak.

„A közép: Átváltozás.”

János: Ez a kereszténység.

„Halál után feltámadás.
Megváltó fordulat.”

János: Ez a következő lépcső. A harmadik:

„Az Új más, egészen más.
Nem halál és születés.
Örök élet, Dicsőség, Dal.”

János: Tehát, hogy mennyire új, mennyire más, mint a régi.

Kata: Azt írtam ide magamnak, hogy ezek részek és nem az egység, mivel a Dal szóval fejezi be és erről, mi már az egységet fogalmazzunk meg.

János: Azt gondolom ebben a vonatkozásban, hogy Jézus is arra tanított János evangéliumába, hogy legyél egy az Atyával és mindannyian egyek legyenek, ahogyan Én egy vagyok Vele. Tehát még az evangéliumok tanításához képest is egészen más az angyal tanítás tartalma.

Kata: Nyilván a mai tudatunkkal és mindazzal, amit ma az angyal tanításból be tudunk fogadni, még nem tudjuk úgy egységként látni. Csak abban a vonatkozásban mondtam, hogy részek, mert az angyal is azt mondja magáról, hogy ő is csak kép. Tehát ma még nem tartunk ott, hogy képesek legyünk ezt meglátni, majd időben valamikor.

János: Azt kétlem, hogy képesek leszünk, mert azok nem mi leszünk. Csak erre akarok utalni.

Kata: Az a szellem mag, ami bennünk van, majd képes lesz rá.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mennyire más a feltámadás az evangéliumokban, mit fogalmaz meg?

Kata: Az anyagtesti feltámadást.

János: Az angyal mit fogalmaz meg feltámadásnak? „*Szükséges rossz.*”

Kata: „*Ha fent vagy, nem kell feltámadni.*”

János: Igen. Azt mondja, sötétség. Mi a sötétség?

Kata: Isten nélküliség.

János: Vagyis a hiány. Timi fejezzük be.

„Ha túlemlitek szemeteket,

látjátok, hogy sok élet nem lehet.

A LÉT EGY, OSZTATLAN, ÖRÖK.”(79.b.)

János: A lét és az élet is örök. Hogy ide a lét miért került, azt nem tudom, de amikor azt mondja, sok élet nem lehet az élet örök.

Marika: Ha a Marson találnak valami életet, akkor az rokonítható a Földön való élethez?

Ildikó: Ott nem találnak.

János: Úgy kérdezte Marika, ha találnak. Tehát bárhol, ha találnak, így kellene értelmeznünk.

Márti: Az csak anyag és mi szellemről beszélünk.

János: Az anyag él-e?

Igen.

János: A maga minőségében. Tehát ők gondolhatják életnek és még a mi számunkra is valóban élet, csak számukra nem abban a minőségben, amiben mi gondolkodunk. Aki nem a szolgálatban, a mosolyban, a dalban gondolkodik, az él-e?

Nem.

János: Maga az angyal mondja, hogy az halott. A végére értünk az anyagnak, van -e hozzászólás, mondanivaló, kérdés, kiegészítés.

Kata: Az utolsó sor, mivel nagy betűvel van kiemelve, ez utalhat itt a menóra közepén megjelenő nagybetűs emberre, aki a hetet egyesíti magában. Tehát a fejlődés folyamatában beteljesülő nagybetűs emberre vonatkozóan, amit a tanítással összefüggésben távlatként határoz meg.

János: Jó. Mindenesetre azt megint el kell mondjam, hogy ez a menóra az én számomra nem tükrözi teljesen a létet. Igenis hét ága van: ásvány, növény, állat, ember, angyal, szeráf és Ő. Az Ő, az nem ág.

Annamari: Annak közepén, a tartónak kellene lenni.

János: Pontosan. Az Ő nem ág. Abból fakad minden. Számomra ez így egy kicsit becsapós.

Kata: Gitta magyarázó könyvében van erre egy felkínált magyarázat. Majdcsak hamarosan megjelenik és akkor tudunk vele foglalkozni. Meglepődtem, hogy a Gitta mit írt erre.

János: Mit?

Kata: Ne menjünk most ebbe bele.

János: Rendben. Testvérek van még időnk, elővehetjük-e a kérdéseket?

Ildikó: Szeretnék valamit kérdezni. Azt mondja az előző szövegben, hogy:

„ez mind más, mint vélitek.
Ha túlemeltek szemeteket,
látjátok, hogy sok élet nem lehet.”

Ildikó: A kérdésem, hogy ezt a sok életet miből vonta le vagy, hogy keletkezik? Én értelmeztem, csak nem tudom, hogy jól-e?

János: Te hogyan értelmezted?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Az is hozzátartozik ehhez, hogy az ember az újjászületés által ebben az életében is újjászületik, ezért mondja, hogy akik ezt látják, azoknak nem lehet sok élet, mert nem kell újra születniük.

János: Mit szóltok hozzá, mi a válaszotok erre?

Kata: Az újra születés alatt, a testben való újra születést értjük és erre szükség van. Maga az a tény, hogy mi már nem azt mondjuk és nem úgy látjuk, hogy meghalunk, hanem a szellemünk, ami örök, az egy folyamatos élet.

János: Itt most az a kérdés, hogyan lehet azt értelmezni, hogy sok élet nincs, egy élet van. Sok élet alatt mit érthet az angyal?

Ildikó: Bennem ez úgy fogalmazódott meg, hogy az élet, aki ezt meg tudja valósítani, nem kell neki újra születni. Mivel ebből következik az, hogy sok élet nem lehet, mert már meg tudta valósítani az újjászületést.

Marika: De az csak emberi élet lenne, az ember általi élet lenne.

János: Mi lenne a válaszunk erre?

Annamari: Én ezt úgy értem, hogy sok élet, az külön szellemi lények élete, nem egy szellemnek a sok élete, hanem a sok szellemi lény élete.

János: Minden különböző embernek, a külön élete.

Annamari: Mivel minden egy, ezért mondja, hogy nem sok élet, hanem egy élet.

Kata: Azt írtam ide magamnak, hogy az angyal is belőle van. Nyilván az a szellemi élet, ami azzal indul, amit Jézus mondott, hogy: Én vagyok az út, a valóság és az élet. Tehát az Atyához csak Jézuson keresztül lehet eljutni és aki ezen az úton már elindul, annak már csak egy élete van. Egy, az Atyáéval.

János: Ezzel az a problémám, hogy nem az a kérdés, mi az élet, ha nem, hogy sok élet alatt mit ért az angyal.

Márti: Én ezt úgy értelmezem, hogy egy adott teremtmény akárhányszor is leszületik a földre, az nincs különválasztva, az egy. Az egy út, egy különböző

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

lépcsőfok. Nem az van, hogy meghal és egy másik életbe leszületik. Nem. Mindenki egyedi teremtmény és annak megvan az útja.

Timi: Én úgy látom, hogy ez mind együtt. Mi emberek mindent darabolunk és mindent szét akarunk különíteni. Szerintem pont ez, ami ellen szólni akar az angyal, hogy ne daraboljátok szét, hanem lássátok meg, hogy az élet egy egység. A ti előző, a jövő életeitek, a földön az összes különböző ember és mindennek az élete, az egy.

János: Kit tanít az angyal arra, hogy sok élet nincs.

Kata: A négy küldöttet tanítja.

János: Kinek tanít? Lilivel való beszélgetésről van szó. Ez azt a kérdést veti fel, hogy a Lili mit gondolhatott az élet alatt ahhoz, hogy az angyal ezt fogalmazza meg neki. Mint egy tanítás, a Lili látásmódját akarja átalakítani és most az más kérdés, hogy a másik három is ott volt. De itt most kimondottan a Lilivel beszél.

Kata: Ez nem az, ez már a 79.beszélgetés. Úgy kezdi, hogy: „*Tanítlak titeket.*”

János: Akkora a Négynek szól. És azt a kérdést veti fel, hogy a Négynek az életről mi volt a fogalma, ők, hogy gondolták az életet. Azt gondolom, hogy ők, akik minden vallásba belekóstoltak, de sehol nem parkoltak le, erősen hajazok arra, hogy ők a reinkarnációban gondolkodtak. Abban, hogy amikor az ember le él egy földi életet, meghal és utána átmegy a másvilágra. Utána újra leszületik és le él egy újabb életet. Jóllehet ezek szavak, de valamit tükröznek, hogy az élet szava alatt mit gondoltak. Erre lehet válasz, hogy sok életed nincsen, ahogyan ezt a Márti pedzegette a reinkarnáció kapcsán. Sok életed nincsen, hanem egy élet van. Ha az emberek kilépnek abból a gondolkodásból, hogy egy életünk van és akkor megszűntem, porból lettem porrá leszek, akkor is előre lép egyet és legalább a reinkarnációban képes már hinni. Akkor már legalább több életben gondolkodik. Akik erről írnak, erről tárgyalnak azok is több életben gondolkodnak. Számukra a reinkarnáció ezt jelenti, a több életet. És ebben nem is az az érdekes, hanem talán csak az, hogy az ember abban a tanításban, amiben azt fogalmazza meg, hogy *az élet egy, osztatlan és örök*, képes legyen mindenben meglátni örökké való létként. Nyilván itt az ő látásmódjuk van valamiképpen korrigálva és nyilván nem abban gondolkodtak, amiben az angyal. Így valamennyien, amit elmondtatok, benne van ebben a dologban vitathatatlanul, de én itt abból indulnék ki, hogy kiket tanít és miért tanítja őket erre.

Ildikó: Előtte azt mondja: *Ha túlemeltek szemeteket*, ez egy látást fejez ki, amiben azt ajánlja, hogy így lássátok.

János: Igen, egy más látást kínál nekik az étellel kapcsolatban.

Ildikó: Köszönöm.

János: Szívesen. Jöhetnek a kérdések

Segítő kérdések:

1./ Milyen értelemben beszélünk az újjászületés fogalmáról, eseményéről.

János: Milyen értelemben?

Kata: Szellemi értelemben.

János: Mit szóltok hozzá?

Igen.

2./Miért nem érti Nikodémus, Jézus újjá levésre való felszólítását?
(Jn.3.3,)

Kata: Nikodémus anyagtesti újjászületésre gondol.

János: Igen, de nem ez a kérdés, hanem az, hogy miért nem érti. Nikodémus egy magasan képzett, görög filozófián nevelkedett ember volt.

Ivett: Az Ószövetség Istenében gondolkodott.

János: Jézus amikor erre felszólítja Nikodémust és erről beszél, ezt már kitárgyaltuk egyszer, amikor az evangéliumok szövegéről beszélgettünk. Jézus mit ért az újjászületésre való felszólítása alatt? Ez a magyarázat arra, hogy miért nem érti Nikodémus *Őt*.

Márti: Fogadják el *Őt*.

János: Minek?

Ivett: Ismerjék fel Jézusban az Atyát.

János: Fogadd el Nikodémus és a többiek, hogy én az Istentől jöttem. Ez bőven elég ahhoz, mert akkor azt mondom, amit valóban Ő mondott. Mit mondok Én? Azt, hogy nem Jehova az Isten, hanem az Atya az Isten. Lásd meg, hogy Én az Atyától jöttem. Ezért nem érti Nikodémus. Ez az ő fejében nem fért össze. Az a szöveg, hogy hogy mehet vissza az anyja hasában egy felnőt ember, ez csak azért fogalmazódott meg így, mert annyira nem érti azt, hogy újjá kell lennetek. Az Ószövetségben való gondolkodóknak mi az alapérték?

Kata: A hagyomány.

János: Ők az újjá levésben, a másképp gondolkodásban, akár pogány vagy bármilyen, azzal nem tudnak mit kezdeni.

Timi: Betűről betűre ragaszkodtak az eredetileg leírt szövegekhez és mindent abból vezetnek le, akkor abból hogyan lehet újjá lenni?

János: Még a kereszténység is ragaszkodik hozzá. Ott is a legfőbb érték a hagyomány.

Timi: Réginek kell lenni.

János: Pontosan. Tehát ezért nem érti Jézust Nikodémus.

Marika: Nem érti, mi az, hogy új.

János: Egészen pontosan, ezért nem érti. Jézus azt mondja, ha elhiszed, hogy engem az Isten adott nektek, akkor ez új és Nikodémus ezt nem fogja. Kata, te jössz.

3./ Mik az újjászületés feltételei „A HANG” tanításában?

Márti: Kérni kell alázatosan, türelemmel.

Marika: Mk. 1,15. A gondolkodás átalakítás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az nem kérdés, az egy felszólítást. De egyébként igazad van, mi több, az evangéliumokban az újjászületésnek, ha nem is fogalmazza meg máshol a szöveg az újjá levésként, mégis vannak szinonimái. Amit ti mondtatok az is az. Alakítsátok át a gondolkodásmódokat, az az újjászületés szinonimája-e?

Igen.

János: Tehát az újjá levésre való felszólítás vagy amikor azt mondja: *Ne félj, csak higgy! (Mk.1,36)* Ez megint az újjá levésre való felszólítás és még egyet mondok. *Higgyetek abban, akit Ő küldött (Jn.6,29)* ehhez is az újjálevés kell. Felolvasom még azt, amit egymás után ideírtam. Csodaként értelmezzük, mert az újjászületés csodájától kell várni valamit. A lelki szárazság, mint feltétel és az ezen keresztüli lélekkeresztség. Feltétel a nyelveken való beszéd, a karizma adománya, állhatatos könyörgés által. Ez mind-mind az újjászületés feltételei a Hang tanításában. Van- e hozzászólás? Nincs. Akkor te jössz A. Kati.

4./ Milyen súllyal, használja az angyal az újjászületés szükségességét?

János: Érthető ez a kérdés? Az üdvösség súlyával. Ildikó mit szölsz hozzá elfogadható?

Igen.

Kata: A megváltás súlyával.

János: Marika, te jössz.

5./ Hányféle vonatkozásban jelenik meg az újjászületés az angyalok tanításaiban?

János: Végig mentünk ezen a tanításon, hogy hányféle vonatkozásban jelenik meg. Például, az értékrend váltás vonatkozásában, a fejlődés vonatkozásában, az önkéntes tetterre való tanítás vonatkozásában.

Kata: A szabadság vonatkozásában.

János: Nézzük a következőt, Annamari.

6./ Van-e új az angyalok újjászületés értelmezésében János evangéliuma, és „A HANG” tanításához viszonyítva?

János: Érthető a kérdés? Írhattam volna azt is, hogy mi az új?

Kata: Az angyal tanítás.

János: Arra gondoltam itt, hogy amíg az evangélium és a Hang tanítása is, az Istenhez tartozás valamilyen részét emeli ki az újjászületés területén. Amit az előbb leírtunk, például, mint az értékrend váltás területén, ahol, ha valaki előre lép, akkor újjászületett.

Annamari: Azt gondolom, hogy a Hang és az evangélium egyszeri eseménynek írja le és valamihez köti, az angyal pedig folyamatos, állandó változás vonatkozásában tanítja.

János: A Hangnál az is szerepel, hogy aki például a lelki szárazságon keresztül újjászületik, akkor annak már nem is kell ide leszületnie. Egy adott eseményhez köti az újjászületést, míg az angyal a teljes ember átalakulásához. Azt mondja, a régit hagyd el, vágd el a zsinórt.

A. Kati: Biztos azért zsinór, mert a köldökzsinór vonatkozásában próbálja velünk megértetni.

János: Tényleg, valóban ez egy nagyon jó gondolat. Az angyalnál az egész embernek kell változnia. Tehát az egy óriási előrelépés, amiről az angyal tanít és egy tágabb tartalmat fogalmaz meg általa. Érthető ez?

Igen.

János: Nézzük az utolsót.

7./ Van-e párhuzam a gyermek születése, és az angyal tanításában található újjászületés között?

János: Van-e párhuzam?

A. Kati: Szerintem csak hasonlat.

János: Azt állítom, hogy van. Mégpedig olyasmi párhuzamot véltem felfedezni, hogy amikor mi megszülettünk, akkor nem emlékeztünk az előző életeinkre, hogy honnan, hogyan és miért jöttünk. Semmire. Értelmileg, lelkileg, egy teljesen úgymond, egy üres lappal indul az ember, azért is tévelyeg az elején. Ezt az üres lapot kell neki az életével teleírni. Ennyire újjászületik.

Mondhatnám azt is, hogy a régihez milyen kapcsolódása van, ahhoz semmilyen ismerete nincsen. Valamilyen újjá levésről tanít az angyal, hogy így legyél újjá és most megint nem az emlékekről van szó, hanem úgy legyél újjá, hogy ebben az újjá levésben a régitől teljesen szakadj el és üres lappal indulj, amit ugyancsak neked kell teleírni az életeddel. De ez az üres lap folyamatosan elibéd áll. Érthető ez? Én ilyen kapcsolatot véltem felfedezni az ember megszületése és az újjá levés között.

Annamari: Nem véletlenül ilyen nehéz, mert a régi új ismerőst kell egy fehér újért otthagyni, amiatt, az ismeretlen fehérség miatt.

János: Pontosan. Én törekszem arra, hogy amikor magamra gondolok és főleg, amikor a nyomasztó emlékeim eszembe jutnak, akkor, azt valahogy úgy rögzítsem, hogy az a régi ember volt. Az azt csinálta. Ma már nem az vagyok, nem kell a magaménak tulajdonítani, úgy gondolkodni. Ezzel a végére értünk, gondolom otthon ezen még gondolkodtok és ha kell visszatérünk. A jövő héten visszatérünk az angyal szövegünkhöz, a Lili 15. beszélgetésének a vizsgálatához.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István